

Yorulmuşum

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 26 Mayıs 2013

Seher vakti olup da, tan yeri ağarınca
Kör nefsimden arınıp, dünyayı kucaklarken
Gecenin matemini, hayırlara yormuşum
Kuş dili bilmesem de, karınca kararınca
Sıladan köprü kurup, Gurbet ele dalarken
Sevdalı bakışını, uçan kuşa sormuşum...

Kapım her çaldığında, can suyum geldi sanıp
Büyük bir heyecanla, geleni karşılarken
Hazan çiçeklerini, hayırlara yormuşum
Uçuşan yapraklara, bir umut diye kanıp
Canlanacaklar diye, gözyaşımı salarken
Akan her damlasında, bir daha vurulmuşum...

Bilmem kaçınıcı fasıl, bozuk plak misali
Sevdiğimiz o şarkı, defalarca çalarken
Hicran olan besteyi, hayırlara yormuşum
Nice şiirler yazıp, aşkımızın timsali
Her hecede gam olup, dizelerle ağlarken
Yine maziye dönüp, ne hayaller kurmuşum...

Nadasa bırakmadan, yaşadığım sevdamı
Çoraklaşmasın diye, dirhem dirhem sularken
Açan her gonca gülü, hayırlara yormuşum
Resminle süslediğim, mavi renkli odamı
Gece yerimde sayıp, gündüzü arşınlarken
Ağaran saçlarımdan, belli ki yorulmuşum...

Mehmet Fikret ÜNALAN